

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΑΡΑΧΟΠΟΙΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ Ο ΤΡΑΜΠ

Η Δημοκρατία κινδύνεψε στις ΗΠΑ, αλλά την έσωσαν οι πολιτικοί της

Ρεζίλι των σκυλιών έκαναν σε όλο τον κόσμο την Αμερική οι εκατοντάδες τραμπούκοι, από τις δεκάδες χιλιάδες οπαδούς του που κάλεσε ο ακροδεξιός Τραμπ να συγκεντρωθούν έξω από το Καπιτώλιο, σε ένα... συλλαμπτήριο εναντίον των εκπροσώπων του αμερικανικού λαού. Αυτοί οι ανεγκέφαλοι είχαν στόχο τους ένα πραγματικό εισβάλλον μέσα στον ναό της Δημοκρατίας για να σταματήσουν δημοκρατικές διαδικασίες που θα επικύρωναν την εκλογή του Τζο Μπάιντεν στην προεδρία των ΗΠΑ. Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα αν οι αμερικανοί τρομοκράτες που εισέβαλαν στο Καπιτώλιο κέρδιζαν την φονική μάχη που έδωσαν εναντίον των φρουρών του Καπιτωλίου. Θα το έκαναν όπως έκαναν στο Βερολίνο οι Χιτλερικοί που έκαψαν τον Φεβρουάριο 1933 το Ράιχσταγκ, το γερμανικό Κοινοβούλιο;

Για να παραμείνει στην εξουσία ο επικίνδυνος πρόεδρος, απείλησε θεούς και δαίμονες για να ακυρωθεί το τελικό αποτέλεσμα των προεδρικών εκλογών.

Και επειδή πολλοί γνωστοί ακροδεξιοί συμπάροικοι υποστηρίζουν τον εγωμανή φίλارχο Τραμπ, έναν αδίσταχτο δημαγωγό, θα αναφέρω μερικά πράγματα για τις εκλογές.

Δικαστές, διορισμένοι από τον ίδιο

τον Τραμπ, απέρριψαν 60 ενστάσεις του για δήθεν νοθεία και άλλα πλαστά εκλογικά αποτελέσματα. Ακόμη και Ρεπουμπλικάνοι κυβερνήτες Πολιτειών ή αξιωματούχοι διέψευσαν τις καταγγελίες του Τραμπ για εκλογές νοθείας που δήθεν του έκλειψαν τη νίκη. Ακόμη και ο πιστός του αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, Μάικ Πενς, αγνόησε τις απειλές του Τραμπ -ότι θα σταματήσει να τον αγαπά!- και σαν έκτακτος πρόεδρος του Κοινοβουλίου ετέλεσε άψογα τα καθήκοντά του τηρώντας κατά γράμμα το Σύνταγμα.

Η Δημοκρατία στις ΗΠΑ κινδύνεψε και η χώρα εξευτελίστηκε διεθνώς, από έναν fake πρόεδρο που ο λαός του έδειξε πόρτα ύστερα από μόνο μια θηπεία του στον Λευκό Οίκο.

Αυτό είναι το μεγαλείο της Δημοκρατίας, η φωνή του λαού και γι' αυτό τη φοβούνται οι κάθε λογής ματαιόδοξοι που ονειρεύονται τα μεγαλεία και τα προνόμια της εξουσίας. Η αγάπη μου για την Δημοκρατία είναι γνωστή και όχι μόνο στην πολιτική, όπως και η αντιπάθειά μου για δικτατορίες από την άκρα δεξιά μέχρι την άκρα αριστερά. Επειδή πιστεύω ακράδαντα στο γεγονός ότι η εξουσία διαφθείρει και η απόλυτη εξουσία διαφθείρει απόλυτα.

Όχι πως δεν υπάρχουν διεφθαρμένοι πολιτικοί ακόμη και στις πιο ευνομούμενες Δημοκρατίες, να μη λέμε ανοησίες. Όμως στις αυθεντικές

Δημοκρατίες -γιατί υπάρχουν και οι κάλπικες- οι διεφθαρμένοι πολιτικοί συλλαμβάνονται, δικάζονται και πολλές φορές φυλακίζονται. Το ζήσαμε στην Αυστραλία με δεκάδες πολιτικούς που κατέληξαν σπής φυλακής τα σίδερα.

Συμφωνώ ότι η Δημοκρατία δεν είναι το τέλειο πολίτευμα, όμως είναι το καλύτερο που υπάρχει, αλλά και το πιο ευάλωτο για όποιον κακοποιό ή και καλοπροαίρετο που πραγματικά πιστεύει ότι θα λύσει τα μεγάλα προβλήματα που αφορούν στην πατρίδα του και τον λαό της.

Οι κάθε λογής δικτάτορες έχουν βάλει την δημοκρατία στον γύψο, την έχουν φυλακίσει και εξορίσει, έχουν βασανίσει και σκοτώσει τους θαυμαστές της και έχουν απομονώσει τους λαούς τους.

Η Αμερική είναι μια από τις μεγαλύτερες αυθεντικές Δημοκρατίες στον κόσμο με το καλύτερο δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης. Οι αμερικανοί κάθε τέσσερα χρόνια δεν ψηφίζουν μόνο τον πρόεδρό τους, τους βουλευτές και γερουσιαστές, αλλά και όλους τους αξιωματούχους σε χωριά, κωμοπόλεις και μεγαλουπόλεις, από τον τοπικό αστυνομικό αξιωματικό και εισαγγελέα, μέχρι τους πολιτικούς κυβερνήτες και τα κοινοβούλιά τους. Σύμφωνα με στατιστικά, το 2012 εξελέγησαν από τους πολίτες 519,682 δημόσιοι αξιωματούχοι,

που δείχνει πόσο βαθειά λειτουργεί η Δημοκρατία στην Αμερική.

Όμως, επειδή τίποτε δεν είναι τέλειο, οι πατέρες της Δημοκρατίας στην Αμερική, για να την θωράκισουν στο Σύνταγμα δημιούργησαν μια πολύπλοκη διαδικασία για την εκλογή προέδρου. Δηλαδή, οι υποψήφιοι για την προεδρία δεν αρκεί να κερδίσουν τον μεγαλύτερο αριθμό ψήφων στη χώρα για να εκλεγούν πρόεδροι. Θα πρέπει να κερδίσουν την πλειοψηφία αντιπροσώπων στο Σώμα Εκλεκτόρων από τις Πολιτείες ανάλογα με τον πληθυσμό τους.

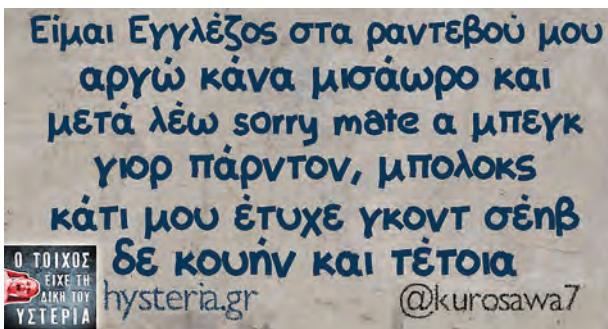
Οι εκλέκτορες αυτοί αποφασίζουν ποιος θα είναι ο νέος Πρόεδρος των ΗΠΑ, αλλά αυτή η απόφαση θα πρέπει να εγκριθεί από την Γερουσία και την Βουλή αντιπροσώπων, όπου μπορούν να γίνουν ενστάσεις για να αποκλειστούν οι εκλέκτορες μιας ή περισσότερων πολιτειών. Αν ψηφιστούν αυτές οι ενστάσεις, τότε μπορεί να αλλάξει το αποτέλεσμα των εκλογών και να εκλεγεί διαφορετικός πρόεδρος. Αυτό ήθελε ο Τραμπ, αλλά απέτυχε στον στόχο του επειδή δεκάδες Ρεπουμπλικάνοι βουλευτές και γερουσιαστές ψήφισαν με τους Δημοκρατικούς συναδέλφους τους για να τον διώξουν από τον Λευκό Οίκο. Χάρη σε αυτούς κέρδισε η Δημοκρατία τις σκοτεινές δυνάμεις και τους ακροδεξιούς τραμπούκους που υποστηρίζουν τον Τραμπ...

Το αφιέρωμα της Αρχιεπισκοπής

Ειλικρινά και με κάθε καλή πρόθεση δεν μπορώ να ερμηνεύσω τις διαμαρτυρίες «θαυμαστών» του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Στυλιανού, για το αφιέρωμα της Αρχιεπισκοπής στη μνήμη του.

Όπως έγραφα την περασμένη εβδομάδα σ' αυτή τη στήλη, εγώ το βρήκα υπερβολικά εγκωμιαστικό, γιατί ο Στυλιανός ήταν άνθρωπος, με προτερήματα και ελαττώματα που δεν είναι μυστικά.

Οι αξιόλογοι άνθρωποι που εργάστηκαν γι' αυτό το αφιέρωμα προφανώς -και πολύ σωστά- ήταν προσεκτικοί να μη θιγεί η μνήμη του Στυλιανού, επειδή αυτός ήταν ο στόχος του αφιερώματος. Φανταστείτε τί θα γινόταν αν το αφιέρωμα ήταν λιγότερο εγκωμιαστικό όπως ζήτησαν κάποιοι συγγενείς και φίλοι ατόμων με τους οποίους συγκρούστηκε ο Στυλιανός. Ο οποίος ασφαλώς πλήγωσε και αθώους, όπως έχω εξακριβώσει, όμως δεν ήταν αγγελούδια πολλοί από αυτούς που ένιωσαν την οργή του, όπως γνωρίζουμε τα γεγονότα.

Αργά ή γρήγορα, κάποιος θα αναλάβει να γράψει αντικειμενικά τη βιογραφία του μακαριστού Στυλιανού με πραγματικά στοιχεία και είμαι σίγουρος ότι θα έχει μεγάλο ενδιαφέρον, για τους θαυμαστές και εχθρούς του.

Σοφά λόγια

«Ανακεφαλαιώνοντας, μια ιεραρχική κοινωνία δεν είναι δυνατή παρά μόνο αν βασίζεται στη φτώχεια και στην άγνοια.» - Τζωρτζ Όργουελ, 1903-1950, Βρετανός συγγραφέας

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Λοιπόν, έχουμε και λέμε. Σκάνδαλο Novartis δεν υπάρχει. Υπάρχει σκευωρία, για την οποία ευθύνεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Σκάνδαλο ΚΕΕΛΠΝΟ υπάρχει μόνο στη βρόμικη φαντασία των συριζαίων. Σκάνδαλο Folli Follie υπάρχει, ωστόσο εμπλέκονται στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ίσως και ο ίδιος ο Τσίπρας. Ιδέα προς τους κυβερνώντες και την... ανεξάρτητη Δικαιοσύνη: Μήπως να ψάξετε λίγο καλύτερα για τα σκάνδαλα της Siemens και των εξοπλιστικών; Έχω την υποψία ότι και σ' αυτές τις περιπτώσεις έχει βάλει τη χερούκλα της η Αριστερά. Αλλωστε αυτή κυβερνούσε συνεχώς τη χώρα, αφού είχε την ιδεολογική ηγεμονία!»

Καλό!

Πώς λεγόταν η ημέρα που πουλάγανε τους μαύρους σε προσφορά; Black Friday.